

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010095
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4425010095.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkyň JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a Mgr. Adriány Némethovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a ustanovenia § 47 odsek 2 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B., proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19.06.2025 sp. zn. 1Nt/6/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20. augusta 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/145/2009 zo dňa 10.03.2011, právoplatným dňa 23.05.2011 v spojení s rozsudkom (správne malo byť uvedené uznesením) Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/21/2011 zo dňa 23.05.2011, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa uviedol, že odsúdený návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil Rozsudkom Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) zo dňa 15.12.2022 ohľadne sťažností č. 28081/19 a 29644/19 odsúdených C. D. a E. F. a následne na základe neho uznesením Špecializovaného trestného súdu zo dňa 24.08.2023 sp. zn. 3Nt/1/2023, kedy bola u sťažovateľov povolená obnova konania pre porušenie článku 6 ods. 1, ods. 3 písm. d/ ESLP, keď podľa odsúdeného tam uvedená skutočnosť predstavuje obdobnú situáciu ako v jeho prípade, ktorý navrhol v priebehu konania vypočuť svedkov G. H., C. C. z I. – J. a K. L. z G. I. I. E., svedkov z E., zabezpečiť rozhodnutia a žiadal, aby bol vyšetrený iným sexuológom, zabezpečiť lekársku správu a videozáznam z vyšetrenia maloletej u PhDr. Šubovej.

Nad rozsah uvedeného obhajca odsúdeného žiadal na verejnom zasadnutí súdu I. stupňa zahľadanie odsúdení v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/201/1982 a v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/245/1986, na základe ktorých odsúdení bol v čase rozhodovania v danej veci odsúdenému ukladaný trest podľa § 47 Tr. zák., a ktoré odsúdenia boli zahladené rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4Nt/51/2024, ktoré rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí konštatoval, že rozhodnutie ESLP, na ktoré odsúdený poukázal, môže byť dôvodom pre obnovu konania vnútroštátneho súdu, ak bolo rozhodnutie vnútroštátneho súdu v rozpore s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý ESLP chráni; ak ESLP rozhodne, že došlo k porušeniu Dohovoru, má štát povinnosť vykonať toto rozhodnutie v konkrétnom prípade, t. j. vo veci odsúdených D. a F.. Zároveň poukázal na ustanovenie § 2 ods. 3 a ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. taxatívne vymedzujúce okruh právnych noriem, rozhodnutí a právnych názorov, ktorými je súd pri svojom rozhodovaní viazaný, z ktorého dôvodu odmietol návrh na zabezpečenie daných rozhodnutí.

K zahladeniu odsúdení súd I. stupňa poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 142/2018, keď za skutočnosť súdu skôr neznámu nemožno považovať prípadné zmeny hmotného práva a samotné zahľadzenie odsúdenia nie je skutočnosťou odôvodňujúcou obnovu konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., keďže táto v čase vyhlásenia pôvodného rozhodnutia objektívne neexistovala.

K návrhu odsúdeného na vypočutie svedkov súd I. stupňa uviedol, že týchto už navrhoval vypočuť v pôvodnom konaní, kedy súd na hlavnom pojednávaní dňa 11.11.2010 výsluchy zamietol s poukazom na nedostatočné adresy, pričom konštatoval, že ani v návrhu na obnovu konania odsúdený danyh svedkov neoznačil podľa § 240 ods. 4 Tr. por. a neuviedol údaje o ich totožnosti a bydlisku a taktiež uviedol, že svedkovia a ani navrhovaná svedkyňa H. neboli prítomní žalovaného skutku.

Súd I. stupňa preto dospel k záveru, že odsúdený v podanom návrhu na povolenie obnovy konania žiadne nové skutkové okolnosti významné pre rozhodnutie o vine a treste súdu v pôvodnom konaní skôr neznáme neuviedol a jeho návrh tak predstavuje iba snahu dosiahnuť neprípustnú revíziu právoplatného rozhodnutia súdu v prejednávanej veci a súd I. stupňa neposudzoval a ani nebol oprávnený bez ďalšieho skúmať, či v pôvodnom konaní boli alebo neboli splnené podmienky pre ukladanie trestu odsúdenému s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 2 Tr. zák., keďže existencia týchto podmienok už bola predmetom zisťovania a následne rozhodovania súdov I. a II. stupňa v pôvodnom konaní a dokonca aj dovolacieho súdu v prejednávanej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu tým, že v podanom návrhu na povolenie obnovy konania jednoznačne uviedol nové skutkové okolnosti. Podľa jeho názoru je dôvodom obnovy konania skutočnosť, že na základe rozsudku ESLP zo dňa 15.12.2022 bola následne uznesením Špecializovaného trestného súdu zo dňa 24.08.2023 sp. zn. 3Nt/1/2023 povolená obnovu konania a rovnaká skutočnosť nastala aj v jeho trestnom konaní a teda predstavuje obdobnú situáciu, keďže v jeho trestnom konaní mu nebolo umožnené vypočuť svedkov v jeho prospech a to G. H. a svedkov z Rumunska, aj keď mohli preukázať jeho nevinu. Mal za to, že takéto konanie narušilo spravodlivosť jeho trestného konania.

Ďalej zdôraznil, že počas celého konania poukazoval na skutočnosť, že maloletá nebola vypočutá za jeho prítomnosti alebo za prítomnosti matky a z toho dôvodu nemohol byť jej psychologický posudok objektívny. Poukázal na skutočnosť, že keď maloletá vyšla z kancelárie psychologičky bola smutná a riaditeľke škôlky hovorila, že doktorka na otca hovorila zlé veci, čo nasvedčuje tomu, že maloletá bola na výpoveď nahovorená psychologičkou, ako aj ďalšími osobami. Uviedol, že matka maloletej mala už v tom čase novú známosť a takým spôsobom sa ho chceli zbaviť, tak maloletú spolu so susedkou J. nahovorili k jej výpovedi a tieto skutočnosti mohli potvrdiť vyššie uvedení svedkovia, ktorých v trestnom konaní navrhoval vypočuť a rovnako tiež detský lekár maloletej G. J., za ktorým išla matka maloletej, a ktorý u maloletej žiadne zneužívanie nezistil.

Namietal tiež, že počas trestného konania žiadal, aby bol vyšetrený iným sexuológom v zmysle súčasných vyšetrovacích techník, ktorý doposiaľ nebol zainteresovaný, a ktorý by nemal vedomosti o jeho minulosti. Taktiež poukázal na absenciu lekárskej správy, ktorá by podľa jeho názoru mala potvrdzovať stopy sexuálneho zneužívania, ako aj videozáznamu, ktorý by mal zaznamenávať vyšetrenie maloletej u F. M., a ktorý nemal možnosť vidieť ani sa k nemu vyjadriť.

Za novú okolnosť považoval zahladenie odsúdení uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4Nt/51/2024 zo dňa 03.06.2025, pričom dôsledkom tejto skutočnosti malo byť povolenie obnovy konania, pretože to má zásadný dopad na výmeru trestu, najmä z dôvodu, že bol odsúdený na doživotie. V tejto súvislosti poukázal na to, že posudzovaná doba, v ktorej viedol riadny život pri uvedených dvoch odsúdeniach začala plynúť od 17.01.2000 a uplynula dňa 17.01.2005, pričom v tejto dobe sa nedopustil žiadneho priestupku a ani trestného činu, nebolo voči nemu vedené trestné stíhanie a ani v mieste pobytu o ňom neboli zistené žiadne negatívne hodnotenia, čiže je zrejmé, že podmienky na zahladenie odsúdenia boli splnené už pred jeho aktuálnym odsúdením.

Navrhol preto, aby nadriadený orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a rozhodol vo veci tak, že povolí obnovu konania a po povolení obnovy konania zruší rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/145/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/21/2011.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. por. skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj

- a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,
- b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 399 ods. 1 Tr. por., súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak

- a) bol podaný neoprávnenou osobou,
- b) smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná,
- c) ak je obnova konania vylúčená podľa § 395.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a napokon rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, nezistiac podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

V danom prípade sa odsúdený svojím návrhom domáhal povolenia obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/145/2009 zo dňa 10.03.2011, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/21/2011 zo dňa 23.05.2011, ktorým bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za použitia ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na doživotie, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a tiež mu bolo uložené ochranné psychiatricko-sexuologické liečenie ústavnou formou.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu I. stupňa, ktorý sa správne vysporiadal s argumentáciou odsúdeného uvedenou v jeho návrhu na povolenie obnovy konania a sťažnostný súd na túto argumentáciu súdu I. stupňa v plnom rozsahu poukazuje.

Ani krajský súd nepovažuje návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania za dôvodný. K obnove konania nadriadený súd považuje za potrebné uviesť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980).

Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok. Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia. V opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov. Zároveň platí, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie

obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné preskúmavať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní, a to vrátane rozhodovania o treste, vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu, či vykonal a prihliadol na všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podobne. Skúma len, či vyšli najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme a súčasne, či by tieto dôkazy alebo skutočnosti samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. súd rozhodujúci o povolení obnovy konania v prvom rade skúma, či sú v návrhu uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, t. j. v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania, známe.

Súd I. stupňa správne konštatoval k navrhovaným dôkazom odsúdeného, že tieto boli opakovane navrhnuté, či už čo sa týkalo vypočutia navrhovaných svedkov alebo nevypočutie maloletej v jeho prítomnosti, resp. prítomnosti matky, ako i posúdenie podmienok uloženia trestu s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 2 Tr. zák., keďže sa nimi zaoberal nielen súd I. stupňa v pôvodnom konaní, ale uvedené bolo konštatované aj v uznesení Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.05.2011 sp. zn. 1To/21/2011, ktorým bolo odvolanie odsúdeného proti rozsudku súdu I. stupňa zo dňa 10.03.2011 sp. zn. 2T/145/2009 zamietnuté. V tomto rozhodnutí bolo taktiež konštatované, že navrhovaní svedkovia v žiadnom prípade nemohli byť prítomní pri samotnom skutkovom dejí a súd I. stupňa vzhľadom na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. mal k dispozícii dostatok dôkazov na rozhodnutie o podanej obžalobe, ktoré postačovali na usvedčenie obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. I keď už odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že nezistil žiaden z dôvodov odôvodňujúcich podanie dovolania podľa § 371 Tr. por., v danej veci rozhodol i Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 10.04.2013 sp. zn. 1Tdo 13/2013, ktorým odmietol dovolanie, keďže neboli splnené dôvody dovolania (neboli zrejmé žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že obsah výpovede maloletej bol ovplyvnený alebo modifikovaný akoukoľvek ingerenciou, či už zo strany psychologičky alebo niektorej inej osoby, taktiež že jeho osobná účasť pri výsluchu maloletej nielenže nebola potrebná, ale z hľadiska vierohodnosti a objektívnosti výpovede by mohla pôsobiť skôr rušivo). Takže odsúdený nenavrhol žiadne nové dôkazy, ktoré by neboli súdu známe v pôvodnom konaní.

Krajský súd zdôrazňuje, že v pôvodnom konaní boli všetky dôkazy vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, boli riadne vyhodnotené a iba sama skutočnosť, že odsúdený namieta spôsob hodnotenia dôkazov, nie je dôvodom obnovy konania. Žiadnemu z dôkazov nemožno pripísať „a priori“ výsostné postavenie, ale dôkazy sa hodnotia v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. každý jednotlivo i vo vzájomnom súhrne s ostatnými dôkazmi, pričom tieto hodnotí súd podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

Pokiaľ ide o odsúdeným citované rozhodnutie ESLP vo veci D. a F., tu sa súd vyjadroval ku skutočnosti, že je neprijateľné, aby sa v konaní vykonávali iba dôkazy preukazujúce vinu obvineného bez tohto, aby boli vykonané aj dôkazy spochybňujúce vinu obvineného, najmä za situácie, že obvineného usvedčujú výlučne svedkovia, ktorí majú motiváciu spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, keďže sú sami podozriví zo spáchania trestnej činnosti. Vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu ESLP treba konštatovať, že trestná vec odsúdeného neodzrkadľuje stav popísaný v tomto rozhodnutí. V prejednávanej veci nebol odsúdený usvedčovaný „kajúčnikmi“, ako bolo uvedené aj v pôvodných rozhodnutiach súdu I. a II. stupňa, bol odsúdený usvedčovaný priamym dôkazom – výpoveďou maloletej poškodenej, nepriamo výpoveďami svedkov G. J., F. J., G. B., N. G., K. O., znaleckým posudkom psychologičky a celým radom ďalších aj listinných dôkazov. Navyše dôvodom na povolenie obnovy konania nie je povolenie obnovy konania v inej trestnej veci vzhľadom na rozhodnutie ESLP uvádzané odsúdeným. Okrem toho nadriadený súd zdôrazňuje, že konštatované porušenie čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v inej trestnej veci nie je možné vyhodnotiť ako porušenie práv aj v trestnej veci odsúdeného, a preto ani z tohto dôvodu, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania v tomto konaní. Rovnako ani skutočnosť, že v inej trestnej veci Špecializovaný trestný súd povolil obnovu konania, nezakladá nárok odsúdeného, aby v jeho trestnej veci bola táto povolená, pretože v každej veci je potrebné skúmať dôvody obnovy konania prísne individuálne a v súlade s Trestným poriadkom.

Pokiaľ ide o odsúdeným namietané zahľadzenie odsúdení v konaniach vedených pod sp. zn. 2T/201/1982 a sp. zn. 3T/245/1986, krajský súd sa plne stotožňuje s odôvodnením súdu I. stupňa a ako na správne a dostačujúce na toto odkazuje. K zahľadzeniu odsúdenia totiž došlo až po právoplatnosti jeho trestnej veci, preto následné zahľadzenie nemá žiadny vplyv na ukladanie trestu v pôvodnom konaní. Krajský súd sa v tomto smere plne stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že samotné zahľadzenie odsúdenia nie je novou skutočnosťou a novým zistením, ktoré by mohlo mať za následok povolenie obnovy konania, pokiaľ bol odsúdenému ukladán trest odňatia slobody podľa vtedy podľa platného a účinného Trestného zákona.

Je nutné zvýrazniť, že ani nadriadený súd nevzhliadol potrebu doplnenia dokazovania v smere navrhovaným odsúdeným, keďže odsúdeným prezentované argumenty nepredstavujú také skutočnosti, ktoré by či už samy o sebe alebo v súhrne s už vykonanými dôkazmi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného, resp. pre ktoré by sa odsúdenému uložený trest javil ako neprímerane prísny, a teda pre ktoré by bolo možné obnovu konania povoliť. Skutočnosti tvrdené v podanom návrhu na obnovu konania a ako aj jeho návrhy na doplnenie dokazovania na verejnom zasadnutí, čo sa týka zahľadzenia odsúdení, nezakladajú dôvodný predpoklad, že samy o sebe alebo v kontexte s dôkazmi v pôvodnom konaní známymi, majú silu zmeniť ustálený skutkový stav spôsobom významným pre rozhodnutie v otázke viny a trestu. Súčasne nie je dôvod povoliť obnovu konania vzhľadom na jeho návrhy na doplnenie dokazovania vypočutím G. H. a svedkov z E. a jeho vyšetrenie iným sexuológom, keďže tieto návrhy navrhoval už v pôvodnom konaní a boli mu zamietnuté, to znamená, že nejde o nové dôkazy, ktoré by vyšli najavo až po právoplatnom skončení veci.

Ani krajský súd preto nezistil dôvody na povolenie obnovy konania v hore uvedenej trestnej veci, pričom zdôrazňuje, že účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného konania, ani spochybňovanie spôsobu, akým dôkazy hodnotili súdy I. a II. stupňa a taktiež i v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku v pôvodnom konaní. Predstava odsúdeného, že súd má v konaní o povolenie obnovy konania opätovne hodnotiť dôkazy, ktoré boli vykonané a vykonať akýkoľvek ním navrhovaný dôkaz, je nesprávna.

Na podklade uvedených skutočností a s odkazom na zákonnosť, správnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.